

Nagytiszteletű Tanári Kar, kedves Diákok, kedves Gyülekezet!

Nagy megtiszteltetés számomra az, hogy a lelkipásztor növendékek lelkipásztorává választottatok. Megvallom, beletelt néhány napba, amíg elhittem, hogy tényleg megtörtént. 😊

Még mielőtt erről a különleges szolgálatról beszélnék, kérlek engedjétek meg, hogy pár mondat erejéig visszatekintsek az ezt megelőző időre.

Ez év tavaszán kissé már úgy éreztem magam, mint a diákok hatodéven: még benne van az ember egy folyamatban, de már kezdi nem otthon érezni magát, mintha még a szél is másképpen fújna. A mi életünkben is eltelt hat és fél év családepítéssel, gyülekezeti munkával. A testem folyamatosan anyaüzemmódban volt, de a lelkemben, gondolataimban a gyülekezet is ott élt. Harmadik gyermekünk érkezése után az addig többnyire takaréklángon éltetett lelkésznoi szerepem, egyre csak böködté az oldalamat, mint a túlhordott gyermek, aki már nagyon meg akar születni.

Isten különleges módon készítette elő számunkra ezt a nagy változást. Előbb bennem, majd folyamatosan kívülről is kezdtek ajtók nyílni és csukódni. Két meghívás tavasszal. Egy kívülről és egy belülről becsukott ajtó. Majd nyáron egy harmadik megnyílt lehetőség. Olyan izgatottság tört rám, hogy még aludni sem tudtam. Hajnali négykor özönlöttek az ötletek: mit tennék, ha ifjúsági lelkész lennék, majd azon ábrándoztam, hogy milyen lenne a családunk élete. Végül pedig próbáltam lehúteni magam, visszatérni a fantáziavilágból az akkori valóságunkba.

Aztán eljött a szeptember 12, és Isten újra csodát tett velünk.

Ma már december 15-t írunk. Elmondhatom, hogy nagyon élvezem a feladatok sokszínűségét. Ha ki kellene választanom mind közül a számomra legkedvesebbet, akkor természetesen a veletek, diákokkal töltött idő lenne az.

Igyekszem folyamatosan tudatni veletek, hogy értetek vagyok itt. Írjatok, kopogjatok be, ha bármilyen kérdésetek van. Nem biztos, hogy meg fogom tudni válaszolni, de veletek keresek megoldást. Ha arra van szükségetek, hogy kiöntsétek a szíveteket, jöhettek bátran, készen áll az a tér, ahol ki lehet pakolni, és ott lehet hagyni biztonságban az érzéseiteket, gondolataitokat.

Az egyéni lelkigondozáson túl a közösség jól-létéért is szeretnék dolgozni: fórumbeszélgetéseken, családi légkörben igyekszem lehetőséget teremteni a falak lebontására, félreértések tisztázására.

Kapunyitogatónak is látom magam, ezért szeretnék minél többet megmutatni abból a valóságból, amelyben a hat év után élni, szolgálni készültök. Remélem, az újjászületőben levő missziók, gyülekezeti gyakorlatos kirándulások segítségetekre lesznek ebben.

Mediátor is vagyok. Ennek a nehéz feladatnak az első lépése az, hogy megértsem az egyének nézőpontját, majd miután mindkettőnek igazat adok, mint a bölcs rabbi, azon fogok dolgozni, hogy megépítsük együtt azt a hidat, amin biztonságban át lehet járni.

A szolgálat lehetőségéért szeretnék hálát adni Istennek, köszönöm, hogy a tenyerén hordozza a családukat. Köszönöm mindazoknak is, akik ajtót nyitottak, bátorítottak, támogattak a nagyot álmodásban, velem izgultak, velem örültek, és azoknak is, akik a felvétel óta kedves, segítő jóindulattal fordultak hozzám. Köszönöm a diákok befogadó szeretetét, nyitottságát, bizalmát, a kezdő bukdácsolások türelemmel való kezelését. Isten áldjon mindannyiunkat!

Kovács Bella

2024. december 15.